

Núria Florenza i Serra

AMISTAT

Any 1974

Amista és com un so de timbals
i com una lira callada
que en rebre una pulsació
s'enardeix entusiasmada.
Es arbre per aixoplugar-se
quan la pluja cau copiosa, densa,
és mar per esplaiar-se
i muntanya ardida. S'hi avença
amb mans esteses i una flor
que en els llavis tremola...
serena l'esperit com l'oració.
S'enlaire sempre amunt, la vilesa
no la copsa, se li esmuny,
és vaixell amb vela estesa
que l'oneig no espalma, va lluny.
Si de les tempestes
hi queda algún parrac
en la calma el sargeix amorosida,
i del pesarós estripall arraconat
ningú no se n'adona i ella l'oblida.
Amistat, és ocell i estrella,
aigua, núvol, sol i flor
dia, nit, hivern i primavera
joia, neguit, tendresa i plor.